



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 21 marca 2017 r.

Poz. 2751

UCHWAŁA NR 26.242.2016
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W WARSZAWIE

z dnia 20 grudnia 2016 r.

**w sprawie orzeczenia nieważności uchwały Nr XXIV/51/2016 Rady Gminy Gielniów
z dnia 28 listopada 2016 r. w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości**

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 z późn. zm.), w związku z art. 11 ust. 1 pkt. 5 oraz art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 561) – **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie** uchwała, co następuje:

§ 1. Orzeka o nieważności uchwały Nr XXIV/51/2016 Rady Gminy Gielniów z dnia 28 listopada 2016 r. w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości z powodu istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U z 2016 r., poz. 1808 ze zm.).

§ 2. Na niniejszą uchwałę Gminie Gielniów przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Przewodniczący:
Wojciech Tarnowski

Uzasadnienie

W dniu 7 grudnia 2016 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie wpłynęła uchwała Nr XXIV/51/2016 Rady Gminy Gielniów z dnia 28 listopada 2016 r. w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości. Stosownie do art. 11 ust. 1 pkt 5 cyt. ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, przedmiotowa uchwała podlega nadzorowi Izby.

Badając ww. uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło, co następuje:

Rada Gminy w Gielniowie jako podstawę prawną podjęcia ww. uchwały wskazała między innymi art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, na mocy którego rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ustawie.

W § 1 ust. 1 i 2 Rada Gminy w Gielniowie postanowiła o zwolnieniu od podatku od nieruchomości budynków lub ich części oraz gruntów związanych z prowadzeniem działalności kulturalnej i sportowo - rekreacyjnej, a także budynków lub ich części oraz gruntów zajętych na potrzeby prowadzonej działalności w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

Dokonując wykładni § 1 ust. 1 i 2 badanej uchwały, Kolegium Izby doszło do przekonania, że przedmiotem zwolnienia od podatku od nieruchomości są budynki lub ich części oraz grunty związane z prowadzeniem działalności kulturalnej i sportowo-rekreacyjnej, w tym zajęte na prowadzenie działalności kulturalnej i sportowo-rekreacyjnej oraz budynki lub ich części oraz grunty zajęte na potrzeby działalności w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

W związku z tak określonym zakresem działalności, do której ma być przypisane zwolnienie budynków i gruntów od podatku od nieruchomości stwierdzić należy, że obejmuje on wszelkie formy działalności, w tym także działalność gospodarczą, która może być prowadzona we wskazanym zakresie.

Wprawdzie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2012 r., poz. 406 z późn.zm.) stanowi, że działalność kulturalna określona w ustawie nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu odrębnych przepisów, ale dotyczy to tylko działalności prowadzonej w formie instytucji kultury. Wskazuje na to wyrok WSA w Gdańsku z dnia 12 grudnia 2012 r. (I SA/Gd 1039/12, w którym sąd stwierdza:” ustawodawca w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności kulturalnej przesądza, że do działalności kulturalnej, w zakresie nieuregulowanym jej przepisami oraz przepisami o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, stosuje się przepisy o prowadzeniu działalności gospodarczej, czyli ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.”

Tak więc zwolnienie zawarte w badanej uchwale może dotyczyć także przedsiębiorców, a tym samym wykazuje cechy programu pomocowego o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Niewątpliwie przedmiotowa uchwała wprowadzająca zwolnienia w podatku od nieruchomości, z których jak to wykazano mogą korzystać także nieokreśleni przedsiębiorcy na czas nieokreślony i w nieokreślonej kwocie stanowi program pomocowy.

Zgodnie z art. 20b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2 – 4, art. 7 ust. 3, art. 12 ust. 4 oraz art. 19 pkt 1 i 3, jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielenie pomocy publicznej, uchwała ta powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

Zasady udzielenia pomocy publicznej, w tym także tryb uchwalania programów pomocowych uregulowane zostały w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach pomocy publicznej.

Zgodnie z art.12 ust.1 tej ustawy projekty programów pomocowych (...) wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu, a w zakresie pomocy publicznej w rolnictwie lub rybołówstwie - ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Jeżeli natomiast zamiarem Rady Gminy w Gielniowie było udzielanie pomocy de minimis, jak to w praktyce najczęściej ma miejsce, to zgodnie z art. 7 ust.3 ustawy projekt uchwały przewidującej udzielenie takiej pomocy powinien być zgłoszony do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy.

Kolegium ustaliło, że Rada Gminy w Gielniowie nie zgłosiła projektu badanej uchwały do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ani w jednym, ani w drugim trybie.

Niezgłoszenie projektu uchwały Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Ministrowi Rolnictwa w obydwu wskazanych wyżej przypadkach przez jednostkę samorządu terytorialnego stanowi naruszenie procedury podejmowania uchwał, określonej ustawowo wskazanym przepisem ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Wobec powyższego Kolegium Izby doszło do przekonania, że badana uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem art. 7 ust. 3 i 12 ust. 1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Zgodnie z orzecnictwem sądów administracyjnych do rodzajów naruszeń przepisów skutkujących nieważnością uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego zaliczyć należy także naruszenia przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (np. wyrok NSA z 3 grudnia 1996 r. sygn. SA/Wr 949/96).

W związku z powyższym Kolegium RIO podjęło uchwałę jak w sentencji.